

[Lykketoft]

ger som muligt. Jeg går ud fra, at ligesom det er tilfældet i Socialdemokratiet, dækker det over et ønske om, at når vi skal lave de store, nødvendige strukturændringer i vort skatte- og afgiftssystem – hvor jeg på meget, meget lange strækninger var enig i det, fru Marianne Jelved sagde – skal vi også prøve at tage afsæt i de strukturer og i den kreds af partier, der lavede skattereformen i 1985, meget gerne suppleret med Socialistisk Folkeparti, der jo også på disse områder har givet udtryk for synspunkter, der ligger på samme linie.

Jeg er meget enig, når fru Marianne Jelved siger, at verden venter ikke på os, det er et påtrængende problem. Jeg skal bare understrege, at Socialdemokratiets væsentligste indvending fra start til slut i diskussionen omkring 6 pct.-skatten, sådan som den er blevet lagt frem fra den tidligere og nuværende regerings side, er, at man har taget en enkelt brik ud i den store strukturdiskussion, at man ikke har taget det store overblik, at man ikke har villet drøfte en bruttoskattereform, som allerede er på dagsordenen i den europæiske udvikling, som vi ved vi skal deltage i.

Jeg håber meget, at de bemærkninger, som fru Marianne Jelved kom med her, er udtryk for, at Socialdemokraterne og De Radikale sammen kan være motoren i en udvikling, som gør, at vi får taget hul på en diskussion om en mere sammenhængende reform, ligesom det var tilfældet i midten af 1980'erne. Her har vi jo gode fælles erfaringer, og jeg synes, at vi skal benytte lejligheden efter regeringsomdannelsen til at udmønte et nyt pres, så der kan blive tænkt i helheder på området.

Så noterede jeg mig, at fru Marianne Jelved nævnte en hel del om den såkaldte helhedsplan fra før valget og sagde, at Det Radikale Venstre ikke har ændret politik, fordi partiet er gået ud af regeringen. Men jeg går ikke ud fra, at regeringens politik før valget i ét og alt har været udtryk for Det Radikale Venstres politik. Jeg har lyttet mig til, og jeg har læst i Det Radikale Venstres program, at der netop på meget store strækninger skulle være mulighed for, at Socialdemokraterne og De Radikale kunne tage hinanden i hånden, og jeg synes, der var et godt oplæg til det på dette område.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan bekræfte hr. Lykketofts udlægning af det, jeg sagde. Det Radikale Venstre ønsker, at der skal være stor bredde bag væsentlige skatteændringer, skatteomlægninger, strukturændringer. Det er da også rigtigt, som hr. Lykketoft siger, at 6 pct.-skatten var en lille brik af et større billede.

Det er en lidt besynderlig situation, at jeg skal stå her og forsvare den siddende regering, men jeg vil gerne fastholde, at i 1989 forsøgte KVR-regeringen ihærdigt at nå frem til nogle større skatteomlægninger gennem forhandlinger med Socialdemokraterne. Det lykkedes ikke, og derfor var Det Radikale Venstre med til at foreslå regeringen at tage små skridt, lidt ad gangen.

Når vi fastholder helhedsløsningen, er det, fordi vi kan stå inde for den. Vi har været med til den hele vejen, vi har ikke nogen som helst grund til at løbe fra det medansvar, vi har for den, og vi vil gerne være den bekendt, fordi den også var et forsøg på at få sat gang i skattestrukturændringerne. Det står vi ved, og det vil vi fortsat gerne arbejde med. Kan vi ikke få det store hele på én gang, så tager vi det lidt ad gangen. Det er forklaringen på det.

Helhedsløsningen er måske ikke Det Radikale Venstres politik, siger hr. Lykketoft. Jamen vi gik til valg på den, og vi førte en helhertet valgkamp på den, og vi havde gerne set, at vi havde fået et styrket mandat til at løse problemerne, men vi løber da ikke fra vores politik. Vi fik 7 mandater, og det er, hvad vi har. Derfor er der ingen grund til at begynde at sløre billedet omkring vores opfattelse af helhedsløsningen og den politik, der ligger bag.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne beklage over for fru Marianne Jelved, hvis hun på et givet tidspunkt har følt tonen i min ordførertale ubehagelig. Det bør den ikke være, så jeg beklager, at det er kommet sådan frem fra min mund.

Lidt misforståelse må der nu være hos fru Marianne Jelved, for det var ikke en polemik over for Det Radikale Venstre, men faktisk et led i min kollegiale polemik med hr. Gammelgaard. Jeg følte det lidt påfaldende, at det rent tekniske valgforbund, som hr. Gammelgaard selv betegnede som ikke politisk signalgivende, gav anledning til nogle ganske grove beskyld-